IV. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM. 1954 JANUÁR 20.

TANULNI! TANULNI! TANULNI!

Közgazdász

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

Jó pihenéssel készüljünk a második félévre!

★

MIÉRT KÉSETT A „KÖZGAZDÁSZ"?

Tízhetes hallgatás után most jelenik meg először ismét egyetemünk lapja. A „Közgazdász" ma már 3 éves multra tekint vissza. Megjelenésétől kezdve költségvetése mindig deficites volt és ez, a lap formájának változásával — szebbé, jobbá, nívósabbá tételével — fokozatosan nőtt. Az elmult év során az előfizetésekből befolyt összeg 60 százalékát fedezte a tényleges költségeknek, a fennmaradó 40 százalékot sok utánjárással biztosítani tudtuk ugyan, mégis fennmaradt az elmult iskolaévről 1000 forint tartozásunk. Mult év elején áttértünk a nyomdai előállításra, mely a lap történetében ugrásszerű fejlődést jelentett. Hallgatóink örömmel fogadták az új formában megjelenő lapot, ez megnyilvánult az előfizetések számának emelkedésében és az ujság iránti érdeklődés növekedésében. A nyomdai előállításnak azonban árnyoldala is volt, az, hogy a felemelt előfizetési díjak ellenére az előfizetések összege mindössze 45 százalékát biztosította a felmerült költségeknek. Az első nyomtatott számot, amely közel 2000 forintba került, ellenszolgáltatás nélkül bocsátottuk előfizetőink rendelkezésére, mert még a mult tanévről egy számmal adósak maradtunk.

Az 1953—1954-es év első félévében összesen 8 szám jelent meg. A 7 szám deficitje, az első szám előállítási költsége és a régi tartozás ekkorra már 8000 Ft-ra rúgott. A pártbizottság és a szerkesztőség együttes döntése alapján a további munkát leállítottuk. Eközben állandó lapengedélyünk ügye a DISZ-központon keresztül a párt Központi Vezetőségének titkársága elé került. Számunkra az volt a feladat, hogy olyan pénzforrást találjunk, amelyből az addigi adósságunkat rendezni tudjuk. Miután, sajnos, rejtett tartalékkal nem rendelkeztünk, közgazdász okoskodással rájöttünk, hogy számunkra „értéket csak a munka termel". Igy kezdődött a homokhordás. A szerkesztőség átszerveződött brigádokká és megkezdtük a munkát. Szép példáját mutatták előfizetőink a lap iránti szeretetüknek és áldozatkészségüknek azzal, hogy ebben a munkában 300-an segítettek. Jelentős támogatást nyujtottak alapszervezeteink, párt- és DISZ-bizottságunk azáltal, hogy a szervezés jelentékeny részét ők végezték.

Mindazon elvtársaknak, akik ebben a munkában résztvettek, ezúton is köszönetet mondunk.

Jelenleg anyagi helyzetünk teljesen adósságmentes. Közöljük előfizetőinkkel azt az örömhírt, hogy 1954. január elsejével megkaptuk az állandó lapengedélyt, ami azt jelenti, hogy anyagi nehézségeink megszüntek. Továbbá azt is közöljük, hogy a „Közgazdász" a párt Központi Vezetőségének titkársága határozata értelmében kéthetenkénti megjelenésre tér át és ára a következő előfizetésgyüjtéstől kezdve 50 fillérről 30 fillérre csökken.

Kérjük előfizetőinket, hogy az eddiginél fokozottabb mértékben kísérjék figyelemmel a „Közgazdász" munkáját és észrevételeiket, javaslataikat írják meg szerkesztőségünknek, hogy lapunk fokozottabban betölthesse feladatát.

Szerkesztőség

A KÉT RÁKOSI-ÉRDEMRENDESÜNK

Simon György

A Rákosi-érdemrend

Madarasi Attila

Egyetemünk Haladás Sportkörének munkája

Sportkörünk több mint 3 éves multra tekint vissza, és ez alatt sportbeli eredmények tekintetében komoly sikereket ért el. Évről évre újabb szakosztállyal bővült a sportkör.

Legismertebb és legeredményesebb szakosztály a *röplabda.* Természetesen a röplabdacsapat sikerei elérésében nagy szerepe van Antalpéter edző kiváló vezetésének, oktatásának. A férficsapat az I. osztályú bajnokságban az ország legjobb csapataival méri össze erejét és bátran mondhatjuk, hogy sikeresen. Az elmult évben a 6. helyen végeztek. A női csapat a II. osztályban versenyez. Boér Jenő edző vezetésével készülnek a versenyekre.

Igen szép eredményeket ért el a *„sakkcsapat"* is. Szintén az I. osztályban versenyez. (Eredményeit közöltük.)

Nagy az öröm az asztali-teniszezők körében, mert bajnoki rendszer átrendezése során az első csapat, amely a Bp. II. osztályú bajnokságában a 2. helyen végzett, az elkövetkezendőkben az I. osztályban fog versenyezni. Természetesen sokkal komolyabban kell felkészülni a versenyekre, mint az elmult évben. A „B" csapat is felzárkózik az elsőhöz és a most folyó osztályozók eredményeiből arra következtethetünk, hogy a II. osztályban fognak versenyezni. A most alakult női csapat szereplése elé is bizalommal tekintünk, erre feljogosít a Haladás országos csapatbajnoksága során elért 3. helyezésük.

Két férfi- és egy női *kosárlabdacsapat,* valamint a férfi-kézilabdacsapat bp-i III. osztályban versenyeznek elég jó eredménnyel. Itt hívjuk fel a szakosztályok, de különösen az utóbbi figyelmét arra, hogy az elsőévesek fokozott bevonásával pótolják a végző negyedéves hallgatókat.

Rendszeresen (majdnem minden héten) túrát rendez a *természetjáró-szakosztály.* A közeljövőben néhánynapos mátrai sítúrát bonyolítanak le. Sikereket várunk a most alakult ökölvívó-szakosztályból is.

Viszonylag gyengén dolgozik a szertorna- és lövész-szakosztály. Ennek oka egyrészt az, hogy nincsenek versenyek megfelelő számban, azonban hibás a vezetőség és a szakosztály tagsága is.

Amint látjuk, egyetemünk komoly sportoló gárdával rendelkezik és megérdemelten tartozik sportkörünk országos viszonylatban is a legjobbak közé. Azonban ez nem tükröződik vissza az egyes mérkőzések szurkolóinak számában. Hibát követett el a vezetőség, hogy nem használta ki eléggé a rendelkezésre álló agitációs eszközöket (faluujság, hírdetőtábla, hangos híradó) és nem tudatta a hallgatósággal a versenyek helyét és időpontját. Igy fordulhatott elő, hogy egyes versenyeken egy-két közgazdász szurkolt csupán.

Az eddigi eredmények fokozása a cél, az hogy egyetemünk sportját a hallgatók minél nagyobb tömegére és egyre magasabb színvonalra emeljük. Előre az 1954. évi bajnokságok sikeréért.

(Sportkör közléséből.)

A pártbizottság dícsérete

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem MDP pártbizottsága dícséretben részesíti azokat az elvtársakat, akik a homokhordás-rohammunkában résztvettek, s ezzel is hozzájárultak a lap megjelenéséhez.

A pártbizottság.

VIZSGAHÍREK

A IX-es alapszerv átlaga eddig 3,85. Eddigi bukások 2,5 százalékát teszik ki a vizsgáknak. Szép eredményt ért el a Bank III/1. szem. jogból: 4-et. A polgazd. III/2-es szem. még őket is túlszárnyalta 4,02-es átlageredménnyel. Csanádi elvtárs 's dícséretben részesítette mind a két csoportot. A III/2-es csoporton belül komoly előrehaladást mutat a vizsgák eredménye Kustár Jutka és Huszár Erzsébet elvtársnőnél.

★

Helytelennek tartjuk, hogy a pénzügyi tagozat Szengyel elvtársnőnek és 10 társának háromnapos vizsgahalasztást adott. Hat nap állott rendelkezésükre s még ezt is megtoldották. Ezekután jogosan kérhetne a szeminárium minden tagja vizsgahalasztást, hogy alaposabban tudjon felkészülni. A 26 vizsgázóból csak 15-en jelentek meg a vizsgán.

★

A stat. III/2-es szeminárium arra kiváncsi, hogy Kovács Imre miért nem tanult egész évben rendszeresen? Miért „prolongálták" három tantárgyból? (Persze a szeminárium ezt már évközben is megkérdezhette volna.)

★

Jól vizsgázik az V-ös alapszervhez tartozó I/11-es csoport. Eddig még senki nem bukott a csoportból. Már utolsó vizsgájukra, matematikára készülnek. Itt sem akarnak szégyent vallani. Felosztották a csoportot a négy legjobb matematikus között és naponként 3—4 órát közösen tanulnak. A csoport jó eredményét nagyban elősegíti a jól kialakult kollektív szellem, melynek létrehozásában nagy érdeme van Berta Tibor DISZ-szervezőnek. Kiválók a csoportban: Szolnoki Béla, Kálmán Jenő.

★

Megdícséri az V-ös alapszerv Pápai Jánost I/3 és Kövesi Tibort 1/12 szem. tagjait, akik eddig mindenből ötösre vizsgáztak.

★

Gróf Mária az I/14-es szemináriumtagja eddig minden tantárgyból elégtelent kapott. Mi lesz ennek a következménye, ha ez így megy tovább? Miért nem tanulsz Gróf elvtársnő?

★

Negyedéves költségvetés csoport január 12-én vizsgázott. Vizsga átlaga: 4,63. Különösen jók a szemináriumban Göncöl elvtárs és Kupcsik elvtárs.

Sztálinvárosi levél

Iván Kozirev és én

Amikor először elolvastam Majakovszkij híres versét arról, hogy hogyan költözött Iván Kozirev vasöntő új lakásba, mindjárt úgy döntöttem, hogy ez a világ legjobb verse. Ezt a véleményemet nem tudta megcáfolni és megváltoztatni egyetlen esztéta vagy irodalmár sem, és azt is eltűröm, hogy laikusnak nevezzenek ezek a szakemberek, de nem engedek.

Eddig még néha ingadoztam kissé, de mától már szilárdan állok a lábamon, ha ez a kérdés szőnyegre kerül. Hogy miért? Egyszerű: Ma én léptem Iván Kozirev helyére, ma én költöztem új lakásba, én kaptam lakást a népi demokráciától!

Mondjam azt, hogy az egész lakásból nekem is a fürdőszoba tetszik a legjobban, akárcsak Iván barátomnak? Ezt is könnyen elhiszi nekem mindenki! Nálam ugyan nincs a csapokon M és H betű, ezt jól helyettesíti az, hogy az egyik csapon van egy kék csavar és a másikon van egy másik kék csavar. Ez így is helyes, mert jelenleg még mind a kettőn hideg víz folyik. De estére befűt a feleségem a kályhába, és akkor kiderül, hogy melyiken folyik meleg, és melyiken a hideg víz.

Kétszobás a lakás. Van egy nagyobb és abból nyílik a kisebb. Ez a kicsi épp jó lesz Jutka lányomnak. A mult rendszerben azt mondták arra, aki nem az ő illemszabályaik szerint viselkedett: Nem volt gyermekszobája. Nekem sem volt. Az én lányomnak már van. A mi dolgunk, hogy ne olyan gyerekszoba legyen nálunk, hanem olyan, hogy kommunistává, a hajdani gyerekszobások ellenségévé nevelkedjék benne a kislány.

Ha kinézek az ablakon, akkor egy felvonulási épületet látok, ezenkívül rengeteg sarat. Mást nem. De lehet behunyt szemmel is állni az ablaknál és akkor mindjárt ott látjuk az óvodát és a bölcsődét, a szép új üzleteket, látjuk a pázsitot, a sárga salakkal felszórt utat, és az azt szegélyező fákat. Valahogy így fog festeni az L-épületek közti tér.

Márt bent állnak a bútorok. Nem a végleges helyükön, de hogy! Márcsak azért sem érdemes a „helyére" állítani a bútort, mert a jövő héten jönnek a parkettát felgyalúlni. De nálunk nem is lesz végleges helye minden bútornak — jó néha átrendezni a lakást! Amíg szálláson laktunk, addig is átrendezgettük a szobánkat. Azt mondtuk ilyenkor: új szobánk van!

Nem felejtjük el egy pillanatra sem, hogy kinek köszönhetjük ezt a szép új lakást. A multban nem jutott volna kétszobás, összkomfortos lakás nekünk, mint ahogy sok más sem jutott volna, ami jó a dolgozó embernek! Hadd fejezzem be én is hasonlóan, mint Majakovszkij az ő versét: „Jó dolog ez a munkás, népi demokratikus hatalom!"

Bereczky István

A Közgazdász sztálinvárosi levelezője.

Elvtársi segítség

Ki hallott már Viniczei Gábor „professzorról" és Tamás Jutka „docensről"?

Azt hiszem kevesen, illetve kizárólag csak a másodéves politikai gazdaságtan 2. csoport tagjai, akik délelőttönként ott ültek a konzultációk idején a padokban és szorgalmasan jegyezték a váltott előadók szavait.

Igen, igen, így történt.

Viniczei Rákosi-ösztöndíjas, DISZ-titkára a tizenegyes alapszervezetnek. Jutka szintén DISZ-vezetőségi tag. Mindketten a csoport legjobb matematikusai közé tartoznak.

De mit ér a tudomány, ha a tudós magába zárja? — valószínűleg erre gondolhattak, amikor olyan örömmel vállalták a félévi anyag ismétlését. Terem volt bőven, s a csoport tagjai is szívesen jártak az órákra. Nem győzték egymást túllicitálni a dicsérésben. Gábort elnevezték professzornak, Jutkát docensnek, s azóta csak így hívják őket.

Hát így esett.

Amikor a professzor berekedt, a docens állt helyébe. És fordítva. Ezért köszönheti nekik is a csoport több tagja, hogy az idei sokkal nehezebb anyagból jobb eredménye született a vizsgán. Győri elvtárs bánja is, hogy nem vette igénybe ezt a segítséget, Molnár elvtárs pedig leszűrhette azt a szomorú tapasztalatot, hogy a konzultáción kívül még tanulni is kellett volna.

Mindenesetre ez a konzultáció igen-igen sokat ért. Pótolja a tanárváltozással beállott hiányt. Kis tanáraink pedig elmondhatjuk: ez jó mulatság, férfi munka volt!

Gácsi Sándor

Vigyázzunk a diákszállók felszerelésére

Az utóbbi időben és főleg a diákszálló lakógyűlésein egyre gyakrabban hangzanak el a diákok részéről követelések, hogy több kancsót, poharat, nagyobb villanyégőket kérnek a tanulókba, a diákszállók nem elég otthonosak stb. A kérés sokszor jogos, mert hiszen egy szobában 8—9-en nem ihatnak három pohárból, vagy 25-ös égő mellett a tanulás nem egészséges. De ha utána nézünk, hogy a diákszállókban ezek a hibák miért vannak, akkor nagyon szomorú tényeket kell megállapítani.

A diákszállók 1952 végén 6000 Ft értékben kaptak kancsókat és poharakat. Ennek 1953 végére csak a 8 százaléka maradt meg. A többit a diákszállók lakói összetörték.

De a hallgatók nemcsak poharakat és kancsókat törnek, hanem igen szorgalmas ablak-, mosdótörők is. A Makarenkó-utca 23-ban például egy nap alatt két mosdót, három ablakot törtek be. A Veres Pálné-utcában tavaly 120 széket tettek tönkre a hallgatók, aminek a pótlása többezer forintba kerül.

Sokat panaszkodnak a hallgatók azért is, hogy a tanulókban, szobákban rossz a világítás. Ennek pedig oka az, hogy lelkiismeretlen hallgatók a 100-as égőket a mellékhelyiségek 25-ös égőivel cserélik ki, hogy aztán a nagyobb és értékesebb égőket eladják. Ez nemcsak a fiú diákszállókban divat, hanem a Lendvai-utcában is igen szorgalmasan cserélik ki az égőket.

A lányoknál még az is szokásban van, hogy a kimosott vizes ruhát szárítani a szekrényekre, székekre terítik, amivel a bútorokat rongálják.

Ebből a pár példából is látszik, hogy a hallgatók nem becsülik meg eléggé a diákszállók felszerelését. Pedig, ha ezek a kiadások nem lennének a diákszállók gondnokságának, akkor sokkal többet tudnának a diákszálló otthonosságát, csinosítására fordítani.

S hogy ezek a hibák ne legyenek meg, *a Diákbizottságoknak sokkal többet kell foglalkozni ezzel a kérdéssel. Vonják felelősségre azokat a hallgatókat, akik ilyeneket tesznek, állítsák őket pellengérre, vagy súlyosabb esetekben kérjenek fegyelmit ellenük. Neveljék a szállók lakóit a berendezések védelmére.* De a hallgatóknak sem szabad szemethunyni az ilyen esetek-nél. Nekik is kötelességük, hogy felelősségre vonják azokat a társaikat, akik nem vigyáznak eléggé, sőt tudatosan rongálják a diákszállók felszerelését.

P. K.

Pályázati felhívás

Az Egyetem DISZ-bizottsága pályázatot hirdet kisméretű „Közgazdász"-jelvény tervezésére.

A jelvény fejezze ki egyetetelezésre kerül. A pályázat jeligés.

Pályadíjak: **I. 300 Ft**
II. 150 „
III. 50 „

A díjnyertes pályázat kivitelezésre kerül.

Beküldési határidő: 1954 március 15. (DISZ-biz., Kovács Sándor.)

KITŰNŐ

Megdícsérjük Kovács Erzsébet II/gazd. földrajz szem. tagját, mindenből jelesre vizsgázott.

Dícséretet érdemelnek II/gazd. földrajz szem. volt szakérettségis hallgatói. Szépen megállták helyüket a matematikavizsgán; Csizmadia János, Guba János és Puskás Ferenc elvtárs 4-re vizsgázott.

47-szer magyar válogatott

Aki figyelemmel kíséri a magyar sportcsapatok külföldi szereplését, gyakran láthatja a magyar röplabdaválogatott fényképét, élén a kapitánnyal, Antalpéter Tiborral, egyetemünk negyedéves hallgatójával.

Vele beszélgetünk most.

— *Mikor kezdtél sportolni és hogyan kapcsolódtál be a röplabdázásba?*

Már elég régen, 1942-ben kezdtem rendszeresen sportolni. Usztam, majd futballoztam. 1946-ban amikor megalakultak az első magyar röplabdacsapatok, nekem is megtetszett ez a sport. Felvettek a Csepeli Vasas egyesületébe. 1947. májusában, mikor összeállították az első röplabdaválogatottat én is bekerültem a csapatba. Szóval eléggé rövid idő alatt, de hiszen „öreg" röplabdások nem is voltak még akkor.

Nem sok idő mulva, már egyre gyakrabban szerepeltünk külföldi röplabdatornákon.

1947-ben Bulgáriában, majd 1948-ban ismét Szófiában és nem sokkal később Varsóban. Ez igen emlékezetes sporttalálkozó volt, mert ekkor szerepelt először külföldön szovjet röplabdacsapat, a Moszkvai Dinamo nagyszerű együttese. Ez volt egyben a szovjet és magyar sportolók első találkozója, amelyen nagyon sokat tanultunk a szovjet sportolóktól. Sportszerűséget, játéktechnikát egyaránt.

— *Melyik volt a magyar röplabdaválogatott első kiemelkedő szereplése?*

Az 1949-es röplabdavilágbajnokság Prágában. Itt ugyan még csak a hetedik helyet sikerült elérni, de a vigaszdíjat megnyertük és ha figyelembe vesszük, hogy akkor még csak hároméves mult állt a magyar röplabdasport mögött úgy ez igen jó eredménynek számíthat.

1950-ben Szófiában szerepeltünk ismét, ahol nagy küzdelem után harmadikok lettünk a Szovjetunió és Bulgária kiváló együttesei mögött. Ez a találkozó nagyon élénken él bennem. Emlékszem az első meccset a bolgárokkal vívtuk és ők már kettő nullra vezettek ellenünk. Minthogy három nyert játszma jelenti a meccs megnyerését, mindenki biztosra vette a bolgár győzelmet. A magyar vezetőség is. Elhúzódtak tőlünk, lementek a pályáról vagy elmentek a büfébe, hogy ne is lássák a bekövetkező nyereséget. Mi pedig, most már minden mindegy alapon játszottunk, elhatároztuk, tehát, hogy bevesszük a csapatba a két ujoncot hadd tanuljanak és minden labdát lehetőleg leütünk. Igy sikerült az, amire magunk sem számítottunk. Megnyertük a következő szettet, azután a másodikat, majd végül hatalmas irammal 3:2-re az egész meccset. Egyébként nem vagyok babonás, de minden nemzetközi mecscsen borsózik a hátam a sorsolásnál, mert mindig a bolgárokkal játsszuk az első meccset. Minthogy pedig a találkozó gyakran kieséses rendszerű és a bolgár együttes igen erős, többször történt már, hogy a szerencsétlen sorsolás miatt rosszabb eredménnyel végeztünk, mint az reális lett volna.

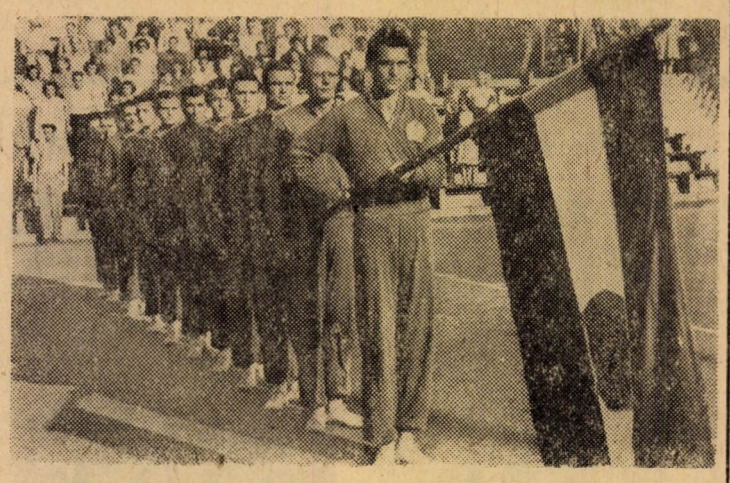

— *Mi volt eddigi legnagyobb élményed?*

Az 1952-es moszkvai világbajnokság. 14 részvevő csapat közül mi az ötödik helyen végeztünk. Első találkozónk persze megint a bolgár csapattal volt. *Háromórás, hosszas, izgalmas küzdelem után sikerült 3:1-re győznünk. Szeretném itt elmondani azt, hogy végig, egész idő alatt esett az eső. A 25.000 néző ennek ellenére végignézte a meccset.*

Talán jobb eredményt is elérhettünk volna, ha a csehekkel vívott meccsen nem vagyunk kishitűek. Már vezettünk, de folyton az motoszkált a fejünkben, „úgysem bírunk a csehekkel, ők jobban játszanak". Igy aztán 1:2 után ők nyertek 3:2-re. De a moszkvai utazás nemcsak sportpályafutásom, hanem egész életem eddigi legnagyobb élménye. Meglátogattuk a híres Kreml múzeumot, a csodás Leninhegyi Egyetemet, voltunk a Lenin-mauzóleumban. Ez a látogatás igen mély nyomot hagyott bennem és az is, hogy nincs olyan szovjet polgár, aki Moszkvába utazva meg ne látogatná a vöröstéri mauzóleumot.

— *Mi volt a bukaresti VIT-versenyen?*

Ötödikek lettünk, ami nem volt túlságosan jó eredmény. Rossz volt a felkészülés módszere. Kifáradva érkeztünk a versenyre. Ilyesminek nem szabad többet előfordulni. Ennél csapatunk sokkal jobb eredményre képes. Remélni merem azt is, ha az olimpiai játékok műsorára felveszik a röplabdát, nem jövünk üres kézzel haza.

Antalpéter Tibor nemrégiben volt 47-szer magyar válogatott. Joggal büszke erre és arra is, hogy a Közgazdasági Haladás röplabdacsapata — amelynek ő az edzője — hatodik helyen végzett az NB I. osztályban csupa nagynevű együttes mögött.

Antalpéter elvtárs a tanulásban is megállja a helyét. Eddigi átlageredményei első évben: 4.1. Másodikban: 4.28, harmadikban: 4, most eddigi négy vizsgájának átlaga: 4.2.

Szép sportsikereket, jó tanulmányi eredményt kívánunk a továbbiakban is.

Relle Péter

Mi van a dolgozók öltözőjével?

Az elmult évben a dolgozók kérésére a pártbizottság határozatot hozott, amelyben javasolta az egyetem vezetőjének az öltözőhiány megoldását.

Az öltözőket a javaslat szerint december 15-re kellett volna átadni. László Imre rektorhelyettes elvtárs csaknem egyhónapos késéssel adta át az öltözőket, de ekkor is hiányos felszereléssel.

Az egyetem vezetőségének gondoskodnia kell a most átadott két és a régi három öltöző öltözőszekrény- és mosdófelszereléssel való ellátásáról.

A KÖZGAZDÁSZ története

Vala pedig, hogy egy napon egyesek, kik a Közgazdasági Egyetem hiányosságait kutatták nagy buzgalommal, nagyot ütének az homlokukra s mondák:

— Indítsunk lapot, melynek neve légyen KÖZGAZDÁSZ!

S az KÖZGAZDÁSZ megindula.

Szégyenkezve mutatá meg az magát hetenként egyszer az olvasók előtt, kezdetleges formájával, litografált lapjaival, melyeken az helyesírási hibák nemzetközi kongresszust ülének vala. Megindula hát a kritikák özöne a KÖZGAZDÁSZ felé, s az olvasók könyörgének:

Bár csak ne botránkoztatnák meg őket, s ne tálalnák hetenként elébök édes anyanyelvünk eme megrontóját!

Ekkor azonban ama derék férfiak, kik kezdetben oly nagyot csapának homlokukra, ismét megtevék ugyan ezt, s mondák:

— Az KÖZGASZDÁSZT meg kell javítani!

S az KÖZGAZDÁSZ megjavula.

Az gyenge, vérszegény kis fickó immár kamasszá serdüle s bátrabban, szégyenkezés nélkül jelene meg, ugyan csak hetenként egyszer. Terjedelme nagyobbá, hangja harsányabbá lőn, s az magyar nyelvvel is megbékítették. Az olvasók örömmel vevék kezökbe és olvasák őt gyönyörűséggel...

Igy telék az idő míg csak ama nevezetes emberek ismét homlokukra ütének nagyokat s mondák:

— Ily derék olvasótábor megérdemli az KÖZGAZDÁSZ további javítását!

S az KÖZGAZDÁSZ tovább javula.

Az egykori kamasz, erős ifjúvá vála, ki nagy buzgalommal ostorozá az hibákat, s még nagyobb buzgalommal dicséré az eredményeket. Osztogatá az merész kritikákat, istápolá az hibák kijavításának nagy ügyét, nem feledkezvén meg azonban az olvasók szórakoztatásáról sem. Az nyájas olvasók pedig még nagyobb élvezettel olvasák élces, bíráló vagy dícsérő cikkeit, s megelégedéssel mondogaták:

— Csak így tovább!

Ez azonban nem következék be.

Egy szörnyű reggelen ugyanis az olvasók megdöbbenéssel vevék tudomásul, hogy az KÖZGAZDÁSZ az megjelenését mellőzé. S az következő héten, és az azt követő jónéhány héten is az nyájas olvasók megdöbbenése szitkozódásba fordula át.

Ekkor már ők ütének nagyokat az homlokukra, s mondogaták:

— Hogy az a kénköves menkü... (és így tovább. Ők ugyanis annak idején kemény, kettő forintokkal válták meg az KÖZGAZDÁSZ olvasásának élvezetét, s most, mivel az KÖZGAZDÁSZ nem jöve, természetes, hogy az olvasásával járó élvezet is elmarada.

Mondom tehát, hogy szitkozódának erősen, de szitkozódások csak falra hányt borsó vala, mert az KÖZGAZDÁSZ még mindég nem jöve.

Ily szörnyű állapot uralkodék hosszú ideig, melyben az olvasók szívét erős félelemérzet mardosá kemény kettő forintjukra vonatkozólag, s melyben az magokat SZERKESZTŐBIZOTTSÁGNAK nevező derék emberek hamut hintének a fejökre, mellöket verdesék és meaculpázának...

★

Idáig érve azonban e történet írója üt hatalmasat homlokára, hiszen azalatt, míg e sorok születnek a KÖZGAZDÁSZ szerkesztőségében lázas, serény munka folyik. Lelkes szerkesztők, riporterek, rajzolók és nyomdászok munkálkodnak a KÖZGAZDÁSZ második születésén. Mire pedig az olvasók elérnek idáig e sorok olvasásában, kezünkben lesz a néhány hetes szünet utáni első szám!

Legyen ez a szám előhirnöke annak a lapnak, amely az olvasók és a szerkesztőség közös munkájának eredményeképpen, születésétől kezdve érett, meggondolt, de mégis örökké vidám, derűsszemű barátja lesz az egyetem dolgozóinak, délelőtti és esti hallgatóinak egyaránt.

Legyen ez a szám előhirnöke annak a lapnak, mely mindig oda üt és csak oda üt, ahová ütni kell, ott símogat, ahol símogatni kell. És sok derüs percet szerez másfélezer olvasójának.

Botka Zoltán

PÁLYÁZATOT NYERT HALLGATÓINK

Egyetemünk tanszékei a mult év befejezése előtt tudományos pályázatokat tettek közzé. A pályázatok beadási határideje 1953 november 30-a volt. A pályázók munkáit értékelve a következő hallgatók tanszéki jutalomban részesültek:

Húsz pályázót a Magyar Tudományos Akadémia jutalmazott:

Esze Zsuzsa	*1000.—*	*Ft*
Zádor István	*1000.—*	*„*
Kiss József	*1000.—*	*„*
Relle Péter	*1000.—*	*„*
Skrabák Pál	*1000.—*	*„*
Sömjén Tamás	*1000.—*	*„*
Karácsonyi Jenő	*1000.—*	*„*
Vilmos Endre	*1000.—*	*„*
Antal Zoltán	*1000.—*	*„*
Fodor Ferenc	*1000.—*	*„*
Darabos Magda	*1000.—*	*„*
Szász Gábor	*1000.—*	*„*
Havasi Béla	*1000.—*	*„*
Rácz Lajos	*1000.—*	*„*
Madari Dániel	*1000.—*	*„*
Tomaj Zsuzsa	*1000.—*	*„*
Takács Lajos	*1000.—*	*„*
Zoltai Imre	*1000.—*	*„*
Demény Pál	*1000.—*	*„*
Botka Zoltán	*1000.—*	*„*

A következőket az egyetem vezetősége jutalmazta meg:

Zala György	*800.—*	*„*
Szabó Sándor	*800.—*	*„*
Strak Antal	*800.—*	*„*
Grolhmusz Vince	*800.—*	*„*
Lánci Iván	*800.—*	*„*
Szabó Zoltán	*800.—*	*„*
Hajdu Endre	*800.—*	*„*
Szabó Gyula	*800.—*	*„*
Csáti Ernő	*500.—*	*„*
Wilisicz Gyuláné	*500.—*	*„*
Gara Pál	*500.—*	*„*
Imre István	*500.—*	*„*
Solti Iván	*500.—*	*„*
Kövér Károly	*500.—*	*„*
Garzó Ferencné	*500.—*	*„*
Szengyel Ibolya	*500.—*	*„*
Baranyai Róza	*500.—*	*„*
Kövéri László	*500.—*	*„*
Mezei István	*500.—*	*„*
Szikszai Béla	*500.—*	*„*
Csányi István	*500.—*	*„*
Szirmai László	*500.—*	*„*
Károlyi György	*500.—*	*„*
Balla László	*500.—*	*„*
Kopácsi Vilmos	*500.—*	*„*
Drexler György	*500.—*	*„*
Nagy Szilveszter	*400.—*	*„*
Römer László	*400.—*	*„*
Németh László	*300.—*	*„*
Szecskö Tamás	*300.—*	*„*
Hersényi Tamás	*300.—*	*„*
Horváth Imréné	*300.—*	*„*
Fejes Ottó	*300.—*	*„*
Fodor András	*300.—*	*„*
Herczog György	*300.—*	*„*
Kiss Sándor	*300.—*	*„*
Karmi Tamás	*300.—*	*„*
Szabó Ferenc	*300.—*	*„*
Mikola György	*300.—*	*„*
Kiss Ferenc	*300.—*	*„*
Weinberger Zsuzsa	*300.—*	*„*
Kiss József	*300.—*	*„*
Simon József	*300.—*	*„*

Köves elvtárs tudományos munkájáról

Köves Pál elvtárs a statisztikai tanszék legjobb dolgozója. 1950-ben került a tanszékhez, mint gyakorlatvezető, majd demonstrátor lett és 1951 óta tanársegédként dolgozik. Főleg az általános statisztikával foglalkozik, tudományos munkásságát is ezen a téren fejti ki. Résztvett az Általános Statisztikai Példatár megszerkesztésében, majd 1952 augusztusi „Statisztikai Szemlében" egy cikk megírásában. Jelenleg az indexekről ír tanulmányt. Számítása szerint több mint 200 gépelt oldal lesz a kézirat — ebből már elkészült 100 oldal. Ezt a jövő hetekben fogja a tanszék megvitatni. Munkájához segítséget főleg a tanszék többi munkatársától kap. Mint ahogy Köves elvtárs mondta: „a legnagyobb segítség számomra az, ha a munkatársak a felmerülő problémákat menetközben megvitatják. Igy a részletkérdéseket főleg a tanszékvezető helyettesével és a munkatársakkal megvitatjuk, s ezzel hozzájárulunk ahhoz, hogy a tudományos munkába

helyes megállapítások kerüljenek. Ezen kívül fontos segítséget jelentenek még a szakértői vélemények és a szovjet irodalom".

Köves elvtárs munkáját hátráltatja túlzsúfolt tanszéki elfoglaltsága, ami különben az egész tanszék munkájára jellemző. Ezen próbáltak már segíteni úgy, hogy a végző negyedéves elvtársakat bevonják a munkába. De jelenleg fennáll még a túlzsúfoltság. Köves elvtárs az esti harmadéveseknek tart előadást ezenkívül szemináriumot vezet az esti III/5. iparszak és a délelőtti II. statisztika 2. és a II. ipar 3. csoportnak. Ez a túlterhelés az oka annak, hogy az indexről szóló munkáját másfél év óta nem tudja befejezni.

Ezen a helyzeten a tanszék is segíteni akar. Az eddiginél erősebb kapcsolatot szándékszik felvenni a Statisztikai Hivatallal és az üzemekkel, s így az elméletet közelebb hozzák a gyakorlathoz és ezzel életszerűbbé teszik egyetemünkön a statisztikai oktatást.

Néhány szó mátrafüredi üdülésemről

Az elmult év végén abban a szerencsében volt részem, hogy december 1-től 15-ig Mátrafüreden, hazánk természeti szépségekben egyik legszebb vidékén üdülhettem. Amikor tudomást szereztem arról, hogy el fogok utazni, örömmel és nagy izgalommal gondoltam az üdülésre. Várakozásomban nem is csalódtam. Az üdülés minden napja új és új élményeket, felejthetetlen emlékeket jelentett számomra.

Ez az üdülés is fényesen bizonyítja pártunk és államunk szerető gondoskodását a dolgozókról. Mátrafüreden számos jól berendezett üdülő várja a dolgozókat az egész országból, ahol kényelmes lakásviszonyok között, nagyon jó ellátás mellett tölthetik el szabadságukat. Üdülőnkben tanárok, orvosok, építőipari dolgozók, martinászok, állami gazdaságok, gépállomások dolgozói töltötték vidáman évi munkájuk után jól megérdemelt szabadidejüket. Az ország különböző részeiből és munkaterületeiről jött üdülők beszélgetéseiben megelevenedett országunkban folyó alkotómunka, a való élet mindmegannyi problémájával. Ezek a beszélgetések szemléltetően példázzák, hogy dolgozóink, kiki a saját munkaterületén az ország gazdája, s fáradhatatlan munkájával segíti nagyszerű holnapunk, a szocializmus építését.

Napközben rendszeresen kirándultunk a hegyekbe, élveztük a jó levegőt, és gyönyörködtünk a természet szépségeiben. Mátraháza, Kékes, Galyatető, Parád a legszebb állomáshelyei voltak kirándulásainknak. A nappali kirándulásokat igen jól egészítették ki az esti színház- és mozielőadások, a Mátravidékről szóló természettudományi előadások, irodalmi viták és társasjátékok, amelyben a legifjabbtól a legidősebbig mindenki résztvett.

Üdülésünk alatt sokat pihentünk, jól szórakoztunk, most újult erővel dolgozunk és jó munkánkkal igyekszünk elősegíteni, hogy országunk felvirágzásán keresztül dolgozóink minél nagyobb számban élvezhessék az üdülés előnyeit és örömeit.

Vági Ferenc
Népgazdaság tervezése tanszék

Pályázati felhívás

Az egyetem DISZ-bizottsága pályázatot hirdet prózai (kisregény, novella stb.), verses (elbeszélő költemény, kisebb költemény stb.), valamint drámai (egy vagy több felvonásos szatirikus, színműjellegű művek) irodalmi munkák megírására, az egyetem életéből vett témák alapján. (Az új értelmiség kialakulása, helyzete, néppel való kapcsolata; Egyetemünk élete, hallgatóink élete, tanulása, munkája; a DISZ munkájának kérdései stb.)

A megjelölt témák nem kizárólagosak, szabadonválasztott témákkal is lehet pályázni.

Pályadíjak:

Prózai művek:
I. 500 Ft
II. 300 „
III. 150 „

Drámai művek:
I. 500 Ft
II. 300 „
III. 150 „

Verses költemények:
I. 300 Ft
II. 200 „
III. 100 Ft

A díjnyertes pályamunkák közlését a DISZ-bizottság elősegíti. Csak eddig meg nem jelent művekkel lehet pályázni.

Beküldési határidő: 1954 április 4. (DISZ-biz, Völgyes Péter.)

A pályázat jeligés.

DB.

EGYSZERŰ TÖRTÉNET

Szép *októbervégi* vasárnap; Zsúfolt HÉV hazafelé szállítja a kirándulókat Aquincumból. Mizerák József, egyetemünk negyedéves iparszakos hallgatója többedmagával a lépcsőn szorong. Hirtelen tompa zaj üti meg fülét, s a mellette álló 16—17 év körüli fiú mintha szédülne, le akarna esni a lépcsőről; fejéből szívárog a vér; kihajolt, s az egyik villanyoszlop megütötte. Mizerák elvtárs szabad félkezével megragadja a fiatalembert, — egy percig sem gondolva arra, hogy így könnyen lecsúszhat a lépcsőről — s meghuzatja a vészféket. A sebesült elvesztette eszméletét és igen erős a vérvesztesége; minél hamarabb kórházba kell

juttatni. Mizerák elvtárs és felesége az országúton keresnek kocsit, megállítják az első arra haladó járművet.

„Sajnálom, nem vehetem fel — jelenti ki a vezető — ha az üléshuzat véres lesz, nekem kell megfizetni". Emberéletről van szó, magyarázzák — hasztalan, a vezető lélektelenül továbbhajt. Ifjú honvéd elvtárs telefonál a mentőknek, ők szállítják Budapestre a fiatalembert, aki, mint később kiderül, Kellner Ágnes, szintén negyedéves iparszakos hallgató öccse.

Mizerák elvtárs nem szivesen beszél a történtekről. „Semmi különöset sem tettem, a legelemibb emberi kötelességem volt segíteni".

Pedig nem keveset tett: megmentett egy fiatal emberéletet.

T. Zs.

EGYETEMEINK FELADATA A KORMÁNYPROGRAMMAL KAPCSOLATBAN

Erdey-Grúz Tibor oktatásügyi miniszter december 18-án a rektori és dékáni értekezleten tartott előadásának részletei

Oktatási intézményeink közül a felszabadulás óta egyetemeink fejlődése volt a legnagyobb méretű. A hallgatók létszáma az 1938. évinek több, mint ötszörösére emelkedett. Az oktatás területére előirányzott beruházások aránytalanul nagy hányadát fordítottuk egyetemeink fejlesztésére. Sőt egyes általános- és középiskolákat is elvettünk egyetemek céljára. Ennek ellenére sem tudtunk helyiségek és felszerelések biztosítása tekintetében lépést tartani a hallgatólétszámhoz viszonyítva, a jogos igényekkel. A budapesti Műszaki Egyetemen például 8100 hallgató tanul, noha az épületek csak 3800 főre vannak méretezve. Nem tudtuk egyetemeink felszerelését sem a kellő színvonalra hozni: átlag 35—40%-a van meg annak a felszerelésnek, amelyre a korszerű oktatás szempontjából szükség volna, egyes karokon még ennél is lényegesen rosszabb a helyzet.

Tanulmányi eredmény

Nem kielégítő a hallgatóság tanulmányi színvonala sem, amiben nagy szerepe van annak, hogy az utóbbi években a gimnáziumban végzett hallgatók 90%-át vettük fel az egyetemekre — köztük egyetemi tanulmányokra alkalmatlan, gyenge tanulókat is. Hozzájárult ehhez a túlzsúfoltság és egyes területeken az oktatók káderhiány miatt előállott túlterheltsége is, de nagy szerepe van ebben az oktatás tartalmi körülhatárolásában és módszertanában fennálló bizonytalanságoknak is.

A felszabadulás óta egyetemeink szervezeti és tartalmi szempontból is lényeges fejlődésen mentek át. Tantervek, vizsgarendek és programmok bevezetésével megszüntettük a felszabadulás előtt egyetemeink nagy részén uralkodó oktatási anarchiát és utat nyitottunk a dialektikus-materializmus alapján álló tudomány számára.

A szakosításról

Új egyetemek, karok, tagozatok és szakok felállításával fokozottabb mértékben vettük figyelembe a gyakorlati élet igényeit.

A szakosítással szemben egyes területeken túlzásba mentünk és nem biztosítottuk a kellő elmélyedést az egyes tudományágak általános alaptárgyaiban.

Az utóbbi években túl gyorsan hajtottuk végre a reformokat az egyetemi oktatásban, ami hátráltatta az egyetemi oktatási rendszer megszilárdulását.

Egyes szaktárgyak tananyagát túl bőre szabtuk, s programmjainkban túl részletes előadását kívántuk meg, ami egyrészt az alaptárgyi oktatás rovására ment és túlterhelte a hallgatókat, másrészt túlságosan megkötötte az oktatókat, csökkentette kezdeményezésüket és gátolta az egyes kérdésekben való tudományos elmélyülést. Ezért némely szaktárgy oktatásban szűklátókörű prakticizmus, némely elméleti tárgyban öncélúság és túlzott elvontság vált úrrá, s helyenként a gyakorlattal való fontos összefüggések is elmosódtak.

A szakosítás túlzásainak megszüntetése mellett gondosan meg kell vizsgálni az alaptárgyak és szaktárgyak viszonyát és kapcsolatát. A műszaki egyetemeken az eddiginél nagyobb súlyt kell helyezni az alaptárgyak oktatásán keresztül a szilárd természettudományi képzésre és végleg *szakítani kell azzal a téveszmével, miszerint a túlhajtott szakosítással olyan specialistákat képezhetünk, akik a gyakorlatba kikerülve azonnal képesek a legnehezebb feladatok önálló megvalósítására is.* Ez persze megvalósulhatatlan.

Az egyetemi tanulmányoknak nem is ez a céja, hanem az, hogy az egyes szakterületekhez tartozó tudomány alapjait és gyakorlati felhasználásának elveit, a technika és a technológia tudományos alapelveit és azoknak a gyakorlatban való alkalmazásának lényegét megismertesse és alkalmassá tegye az egyetemről kikerülő szakembert, hogy gyakorlati munkáját, valamint önálló továbbtanulása útján, valóban specialistává váljék.

A tananyagot felülvizsgálják

Ebből a szempontból kell az előadások tananyagát is felülvizsgálni. Nem célja az előadásoknak a tudományág minden kérdésének felületes érintése, az adatok öncélú halmozása, hanem az illető tudomány alapelveit, lényegét, gondolkodási és munkamódszereit a gyakorlattal való kapcsolat elveit kell megismertetni és megértetni a hallgatókkal. *Fő célként* a tudomány alapjainak megismertetésén kívül *a hallgatók fokozott önállóságra, tudományos dialektikus-materialista gondolkodásra,* az új iránti érdeklődésre és kezdeményezésre való nevelést kell tekinteni. Az egyetemi munka színvonalának emelésében alapvetően az oktatás tartalmának további javítása feladatunk. Bár az utóbbi időben számottevő fejlődés mutatkozik, *a tananyagnak a marxizmus-leninizmus elvei sok esetben inkább csak függelékként, ráaggatott díszként szerepelnek és szelleme nem hatja át teljes egészében az előadásra kerülő anyagot.* Az egyes tantárgyak arányai, az előadott és a vizsgán megkövetelt anyag terjedelme sem mindenütt megnyugtató. A nyitott kérdések tisztázására fokozottabban igénybe kell venni az előadási programmok kidolgozásával és bevezetésével kapcsolatos vitákat. Programmokkal kapcsolatos vita az utóbbi időben egyes helyeken ellanyhult, arra való hivatkozással, hogy a Szovjetunióban járt felsőoktatási delegáció tapasztalatainak feldolgozása feleslegessé teszi a programmvitákat. Ez nem helyes álláspont. A szovjet tapasztalatok értékesítése ugyanis nem valósítható meg a hazai tapasztalatok feldolgozása, a hazai viszonyok alapos ismerete nélkül, amelyek leszűrését a programmviták nagyban elősegítik.

A szovjet tapasztalatok alapján ugyanis nem valami gyökeresen újat akarunk bevezetni, hanem eddigi eredményeinket kívánjuk megszilárdítani, módszereinket jobban finomítani, illetve pontosabban körülírni. A szovjet delegáció tapasztalatai alapján a tervezett módosításokat az egyetemi tanárok bevonásával széleskörű bizottságok nagy körültekintéssel dolgozzák ki, amivel biztosítani kívánjuk az egyetemi kiképzési rendszerünk megszilárdulását és tartósítását — végetvetve az eddigi folyamatos reformok által okozott bizonytalanságnak.

Tudományos munka — Viták

Az eddiginél *sokkal nagyobb súlyt kell helyezni nemzeti kultúránk multjának tanulmányozására, haladó hagyományaink megbecsülésére és tanítására, a szocialista hazafiság szellemének ébrentartására.* A szovjet tudomány tapasztalatainak elmélyült tanulmányozása alapján fokozottabb mértékben kell törekednünk a marxizmus-leninizmus szellemének érvényesítésére oktatásunkban.

Nagyobb mértékben kell biztosítani egyetemeinken a tudományos munkát és világosan kell látnunk, hogy tudományos alkotómunka nélkül nem lehet valóban egyetemi színvonalú oktatást biztosítani.

A tudományos szellem fellendítése érdekében vitákat kell kezdeményezni egyes elvi kérdésekről, különösen a marxizmus-leninizmus érvényesítéséről az egyes szaktudományok területén. *Nyilt viták kialakulását eddig nagyon gátolta az attól való félelem, hogy hátrány érheti a tudóst, ha esetleg egyes nézetei hibásnak bizonyulnak. Márpedig aligha lehet kétséges, hogy hibát csak az nem követ el, aki nem dolgozik és a viták célja éppen a vitás kérdések tisztázása. Súlyos kárral jár, ha a téves nézeteket egy kalap alá vonjuk az ellenséges nézetekkel, az ilyen álláspont gátja a tudományos szellem felélénkülésének és a nézetek tisztázásának, ami csak nyilt viták tüzében lehetséges.* A tanszékek tudományos munkájának fellendítését elő fogja segíteni a kutatói állások visszaadása az Akadémia hatáskörébe. Ez az egyetemek között elejét veszi annak, hogy a kutatói és oktatói állások egy kalap alá vételével előbbiek munkaidejét is teljesen beszámítsák a tanszék oktatási munkaerőszükségletébe. *A kutatói állásokban lévők az oktatói állásokban lévők munkaidejének csak negyedével vehetnek részt az oktatásban.* Tanáraink és többi oktatóink tudományos elmélyülését súlyosan gátolja különféle munkákkal való túlterhelésük. A minisztérium komoly erőfeszítéseket fog tenni, hogy ezen segítsen. Erélyes intézkedéseket kívánunk foganatosítani a még mindég viruló bürokrácia megfékezésére és az egész adminisztráció jelentős egyszerűsítésére. Az egyetemek nagyobb önállóságának biztosításával meg akarjuk szüntetni azt, hogy apró ügyekben a minisztériumhoz kelljen fordulniok, ami lényegében egyszerűsíti és gyorsítja majd az elintézést. *A tanszékeket igyekszünk mentesíteni a terhes kimutatásoktól, jelentésektől és egyéb adminisztrációs munkától* addig a határig, amíg az oktatási célok és a szocialista tulajdon megőrzésének sérelme nélkül lehetséges. Tovább csökkentjük a minisztériumi utasítások számát.

A továbbtanulásról

Előadásom során beszélni kell arról, hogy

az egyetemek most a félév végén engedjék el mindazokat, akik úgy érzik, hogy nincs kedvük vagy elegendő képességük tanulmányaik folytatására.

Ilyen esetekben nem szabad megkövetelni az ösztöndíj visszafizetését, mert a diákok tulajdonképpen nem szabad elhatározásukból, hanem erős rábeszélésre kezdték meg tanulmányaikat a számukra kijelölt szakon. A hasonló okokból, az egyetemekről korábban eltávozottaknak is el kell engedni az ösztöndíj visszafizetését.

A törvényesség fokozottabb érvényesítéséhez tágabb értelemben hozzátartozik a *liberalizmus elleni küzdelem is.* Népi demokráciánknak nem akármilyen, hanem jólképzett szakemberre van szüksége. Ezt pedig csak akkor biztosíthatjuk, ha hallgatóinkat minél jobb tanulásra ösztönözzük, tanulmányaikhoz minden méltányos segítséget megadnak, de

azoknak nem adunk oklevelet a kezébe, akik jószándék vagy képességeik hiánya miatt ennek ellenére sem érik el a szükséges minimális tudásbeli színvonalat.

Egyetemeink vezetőinek nagy gondot kell fordítani arra, hogy a vizsgáztatások és osztályozások reálisak legyenek. Bár a vizsgák színvonalát fokozatosan emelni kell, helytelen volna most az első félév végén ugrásszerű színvonalemelést igényelni. Mindenképpen biztosítani kell, hogy a vizsgák az oktatás eddigi színvonalának és a hallgatóság jelenlegi körülmények közötti teljesítő képességének megfelelő színvonaluak legyenek. A liberalizmus ugyanolyan hiba, mint a túlzott szigor.

Liberalizmus mutatkozik csaknem minden karon abban a tekintetben, hogy az ismételten megbukott hallgatóknak több pótvizsgára adnak engelélyt, mint amennyit a szabályzat megenged. A törvényességet itt is helyre kell állítani és az érvényben lévő szabályzat szerint kell eljárni az ismételten bukottakkal szemben.

A fegyelem biztosítása

Biztosítani kell egyetemeinken a fegyelmet, s erélyesen fel kell lépni annak minden meglazulása ellen. *Az öntudatos, szocialista fegyelemre való nevelésben nagymértékben kell a DISZ-re támaszkodni, de ha a nevelés egyéb eszközei eredménytelenek maradnak, fegyelmi eszközöktől sem szabad visszariadni.* A fegyelmi szabályzat alapján a törvényesség teljes tiszteletbentartásával hozott szigorú, esetleg kizárást tartalmazó ítélet alkalmas arra, hogy példát mutasson a többieknek.

A fegyelem meglazulásának a jele, hogy a hallgatók egyes helyeken irányítóan akarnak beleszólni a tantervek kialakításába. Bár természetesen meghallgatjuk a hallgatóság megjegyzéseit is, de a tantervek kialakításában a minisztériumnak a tapasztalt tanárok és tudósok véleményére kell támaszkodnia. A diákságnak a dolgok természete szerint nem lehet még meg a szükséges széleskörű tudományos látóköre, oktatási tapasztalata és körültekintése ahhoz, hogy hangadóan szóljon bele a tantervekbe.

A szociális helyzetről

A tanulmányi színvonal emelésétől nem különíthető el a diákság szociális helyzetének javítása. E célra decemberben ötnegyed millió forint rendkívüli ruhasegélyt osztottunk ki.

Diákotthonaink nemcsak drágák, hanem túlzsúfoltak is és sok közülük egyébként sem felel meg a követelményeknek.

Igyekszünk a hiányosságokon fokozatosan segíteni, de világosan kell látnunk, hogy ez hosszabb időt vesz igénybe, mert csak új otthonok építésével oldható meg gyökeresen. A nagy lakáshiány és építőiparunk szűk kapacitása folytán kellő számú új otthon létesítése hosszabb időt igényel. Addig is a jelenlegi diákotthonok viszonyainak megjavításával, a közösségi szellem megszilárdításával kell javulást elérnünk, amiben az egyetemek vezetőségének tevékeny részt kell venni.

A törvényesség biztosítása érdekében felül kell vizsgálni a hallgatókkal és oktatókkal szemben hozott fegyelmi intézkezéseket, s amennyiben ezek nem felelnek meg a törvényesség kívánalmainak, úgy módosítani kell azokat. Ebben a vonatkozásban az egyetemek részéről nem egyszer bizonyos ellenállással találkozunk, mert úgy hiszik, hogy az egyszer hozott határozatuk megváltoztatása árt tekintélyüknek. A valóságban ennek fordítottja igaz, mert önkritika, a tévedések és hibák nyilt feltárása nem a gyengeség, hanem az erő jele. Ragyogó példa erre a kommunista pártok története, hogy egyike a párt sikerét biztosító tényezőknek mindig az őszinte önkritika, a hibák nyilt feltárása volt.

Budapesti levél

Kedves Elvtárs!

Tudod, hat hónapja végeztem el az egyetemet. Jelenleg az Építésügyi Minisztérium Cementipari Igazgatóságának munkaügyi osztályán dolgozom. Beosztásom előadó, fizetésem havi 1320 forint.

A hozzánk tartozó üzemek versenyszervezésével foglalkozom, de ide tartozik még a vállalaton belüli munkafegyelem kérdése, a klinkerégető forgókemencék közötti verseny értékelése, a pénzjutalmak kiosztása, a brigádszervezés és a sztahanovista munkamódszerek terjesztése is...

A munkám sokrétű, s azt hiszem érdekel, hogyan tudom ebben a munkakörben felhasználni az egyetemen tanultakat. Persze a tárgyak közül nehezen lehetne kiválasztani egykettőt, de azért mégis megpróbálok fontossági sorrendet felállítani.

Nagy segítséget jelent a politikai gazdaságtan ismerete. Segítségével sokkal könnyebben tudok a kormányprogramm végrehajtásáért dolgozni. A népgazdaság tervezése és az ipargazdaságtan segítségével pedig az iparágak közötti elengedhetetlen kapcsolatot látom világosan. Ugyanígy nagy hasznát veszem az ipartervezés-szervezésnek, mérlegelemzésnek. A munkafegyelem vizsgálatánál segítségemre van a munkaerőhullámzás mutatójának ismerete, stb. És még tömegével lehetne sorolni a példák sokaságát. Ugyanilyen fontos, persze a technológia ismerete is. Az egyetemen ebből elég széles alapot kaptunk, de meg kell mondanom, hogy az is kevés. Nekem ugyan van egy páréves üzemi tapasztalatom, de a középiskolából jött elvtársaknál az hiányozni fog. Jó lenne ha a tanszék ezt is figyelembe venné a tanterv összeállításánál.

És még egy fontosat tanultam: a marxizmus-leninizmus legfőbb tételeit és Sztálin elvtárs tanításának egy részét, amit itt, mint párttitkár munkatársaim javára gyümölcsöztetni tudok.

Ezt akartam közölni Veled. Persze levélben keveset tudok írni, de gondoltam érdekelni fog, s hasznát veszed.

Üdvözlettel:
Breitkopf Sándor

ESTI MORZSÁK

Az esti I/6-os csoport 12 tagja közül 4 megbukott. Az egyik egyest Szapári István elvtárs szerezte, aki egyről rontatta le osztályzatát elégtelenre, mondván: „A jeles mellett csúnya az a kettes." Szapári elvtárs az utóvizsgában reménykedik?

Jót is hallottunk az I/6-ból. Jeszeniczky László és Sasvári Ernő tiszt elvtársak nemcsak csoportviszonylatb n tüntek ki szép feleletükkel.

Temesvári Ferenc elvtársat is meg kell dícsérnünk az I/2-ből. Feleletével jogosan érdemelte ki a jelest.

Jogi tanszék...

15 munkatörvénykönyvet nem adtak vissza a tanszéknek a hallgatók, ugyanakkor sok elvtárs nem jutott hozzá. Feltehető tehát, hogy néhány munkatörvénykönyv a táskában hevert.

Nyugaton történt

„Adolf Hitler, gyermekkori barátom" címmel egy osztrák ujság elkezdte egy Hitlert méltató életrajz közlését.

...Elvégre Hitler volt az, aki elsőként hirdette az Egyesült Európa eszméjét és a legtöbbet tett annak megvalósításáért...

★

Párisban, október 21-én, hajnalban 4 órakor két utas kirabolt egy sofőrt. A tettesek nyugodtan eltávoztak, a nyomozás nem tudott kideríteni semmit. Mint egy járókelő a l'Humanité-nek megírta, ugyanakkor, amikor a büntett történt a rendőr *a legközelebbi keresztutcában azzal volt elfoglalva, hogy leszaggassa a bonni és párizsi szerződések ellen tiltakozó plakátokat...*

SANYARÚ VICC

Van az úgy néha, hogy az ember akkor is viccel, amikor halálos komolyan beszél. Olyan dolog ez, mint ami valamikor régen történt egy ismerősömmel. Találkozott egyszer egy barátjával, akit már régen nem látott és még soká nem akart látni. De azért ugyebár nem lenne szép, ha az ember nem örülne a barátjának? Hát ő is örült.

— *Szervusz Jenőkém!*

— *Szervusz öregem! Hogy vagy mindig?*

— *Hát csak, csak. Remélem te jobban?*

— *Ugyan szóra sem érdemes. De mi van veletek. Hogy van a kedves feleséged?*

— *Ó kérlek, ő Norvégiában van.*

— *Ugyan?! ÉS OSLÓBAN?*

— *Na nem, egyelőre még él.*

Hát ez az kérem. De ez még a jobbik eset, mert van ennél kínosabb is: ha az ember mondjuk a vizsgán tesz ilyen komoly szándékú megjegyzést.

A multkor hallottam például, hogy az egyik közgazdász-jelölt a következőképpen definiálta a rádióaktivitást: „A rádióaktivitás a rádióaktív anyagok terméke. Abból áll, hogy a rádióaktív anyag olyan kis tűszerű sugarakat bocsát ki, amik aktivizálják a rádiót." A Közgazdasági Egyetemen érdeklődnek a tudományos eredmények iránt, ezért a vizsgáztató megkérdezte:

— Dehát mégis, mit ért az elvtárs az alatt, hogy ezek a sugarak aktivizálják a rádiót?

— *Hát... azt, hogy ilyenkor a rádió megszólal.*

A technológia tanszéken Balázs elvtársat épp vizsga közben találtam, amikor a vizsgáztatás szenvedő alanya éppen kifejtette, hogy az ember a levegőből az oxigén mellett a nitrogént is felhasználja. De az délelőtti volt. Az estiek csak nem mondanak ilyeneket?

— Nem, az estiek valóban nem ilyeneket mondanak — nyugtat meg Balázs elvtárs. — Itt legfeljebb csak az eshet meg, hogyha egy hallgatónak a tétele a vas — akkor elmondja a vas összes lelőhelyeit a Szovjetunióban, vagy a népi demokráciákban — részletezi felhasználási lehetőségeit — és végül szívesen ecseteli a vas népgazdasági jelentőségét.

De van egy másik típus is — folytatja Balázs elvtárs. — A nátriumklorid, mint ilyen nem ismeretes a hallgatók előtt. Na erre az megpróbálja rávezetni: Hát mondja elvtárs, mit szokott használni evésnél? De ez nem keresztrejtvény, ahol az ember egyből kitalálja, mire gondol a másik! És ilyenkor felsorolja az evőeszközöket, a főbb ételféleségeket, de egy szóval sem emlékezik meg arról, hogy sót is használ. Viszont van, aki csak leteszi az indexet azzal a kéréssel, hogy ő úgyis elbukna, hiába minden, adják meg neki küzdelem nélkül a kegyelemdöfést. Ez azonban már nem is vicces, hanem szomorú.

Nagy hatással vannak egyes elvtársak vizsgáira családi körülményeik is. Az egyik elvtárs pl. vizsga előtt kijelentette, hogy tőle az első részből ne kérdezzenek, mert a jegyzetet kisgyereke széttépte és nem tudott készülni.

Egy kis geometria.

A mezőgazdasági tanszéken ujságolták, hogy Csákvári János elvtárs szerint a kukorica négyzetes vetésénél a szóbanforgó négyzet 40x60, illetve 60x80 cm átmérőjű. (Ezt ajánljuk a matematika tanszék figyelmébe.)

Uj eljárások.

Nemcsak törekvő matematikusok, hanem kibontakozóban lévő agrárzsenik is akadnak nálunk. Mihály Lajos elvtárs, az I/2-ből pl. pótbeporzással új fajtát akart előállítani. Nádaski Lajos pedig (új eljárás?) hajlandó olyan kölesfajtát előállítani, mely július helyett októberben vethető.

A belker. tanszéken arról értesültem, hogy Legendiné IV. éves elvtársnő „pikkeléssel" gyanúsította meg a beszámoltató elvtársat. Ugyanis ő nem volt konferenciákon, nem volt konzultáción, és hogy, hogynem, a beszámolón sem felelt meg. Vannak még csodák!

F. GY.

Hogyan készíti elő a politikai gazdaságtani tanszék a II. félévet?

A tanszék a következő félévben jobban törekszik biztosítani a hallgatók rendszeres, alapos tanulásának feltételeit, mint az elmult félévben.

A szocializmus anyagának feldolgozását a Központi Vezetőség propagandamunkáról szóló határozata szellemében folytatjuk. Ezt a célt szolgálja a legfontosabb előadások tanszéki értekezleten való megvitatása, külső szakemberek bevonásával.

A hallgatók rendszeres, alapos tanulását kívánjuk biztosítani azzal is, hogy *az I. évfolyam politikai gazdaságtani jegyzeteit időben a hallgatók rendelkezésére bocsátjuk.* Az első három előadás jegyzeteit január 5-én már sokszorosítóba küldtük. A többi jegyzetet is február 15-ig folyamatosan elküldjük a sokszorosítónak. Ha a vállalat a sokszorosításra terv szerint megállapított háromhetes határidőket betartja, minden jegyzetet megkapnak a hallgatók az előadás elhangzása napján.

Ezenkívül a szocializmus politikai gazdaságtanának néhány különösen nehéz témájából is jegyzetet kíván kiadni a tanszék a II. félévben.

A II. évfolyam oktatásában a szemináriumvezetés terén rendet teremtünk. A rendszertelenül dolgozó szemináriumvezetőket leváltjuk.

Megszüntetjük a II. félévben — mind az I., mind a II. évfolyamon — a 3 vagy 4 órás szemináriumokat, mert a tapasztalatok szerint a hosszú szemináriumok utolsó óráiban már nem volt elég termékeny a vita. Hetenként 2 órás szemináriumokat fogunk tartani.

A levelező-hallgatók tanulását kívánjuk elősegíteni azzal, hogy a II. félévben a szocializmus politikai gazdaságtanának tanulásához előadásonként útmutatót adunk ki.

Az államvizsgázó IV. éves hallgatókat azzal segítjük, hogy a II. félévben öt alkalommal ismétlő konferenciát tartunk, rendelkezésükre bocsátjuk a II. évfolyamon elhangzott előadások ellenőrző kérdéseit.

A tanszéknek az a kérése a hallgatókhoz, hogy a tanársegédek fogadóóráit az eddiginél sokkal fokozottabban vegyék igénybe, minden, az anyaggal kapcsolatban felmerülő problémát idejében tisztázzanak. Ha a hallgatók becsületesen és rendszeresen tanulnak, az évvégi jó eredmény nem fog elmaradni.

Makó László
tanszéki titkár

Jelentkezés aspirantúrára!

A Magyar Tudományos Akadémia felhívása igen nagy érdeklődésre talált egyetemünkön. Az elmult évvel szemben az idén 29 elvtárs jelentkezett. A tanárok közül 16-an és a hallgatók közül 13-an pályáznak az Akadémia felhívására.

ÚTI NAPLÓ

I.

October 23:

Pénteken délelőtt mindenki látta már egyetemünkön: tanulmányútra készülnek a III. éves gazdasági földrajzszakos hallgatók. Erről tanuskodtak a csizmák, bakancsok, tömött hátizsákok, térképek, iránytűk, s nem utolsósorban a kipirult, izgatott arcok. S déli két órakor indulásrakészen állt a kapu előtt a 40 személyes autobusz. „Vajjon hová mennek?" — tünődtek a „szakmánkívüli" hallgatók.

Utirány: Az ajkai iparvidék, keresztül a bicskei törésen és a zámolyi medencén.

Az ősz teljes pompájában, szinte hivalkodva mutogatta vad összevisszaságú sárga, barna, tűzvörös színeit. Bár a kilométereket gyorsan hagyjuk magunk mögött, a kis országúti jelzőtáblát mindenki elolvassa:

Gánt

Gánt. Magyarország legnagyobb, világviszonylatban is jelentős bauxitbányájához érkeztünk. Harcolva az alkonyattal, futva másszuk meg a bányához vezető kis dombot. Értetlenül nézünk össze a tetőn: zeg-zugos, lilásvörös, fantasztikus köralakú mélyedés előtt állunk. A Marsra jutottunk tán, vagy ő tisztelte meg földünket? A rejtély hamar megoldódik. Az itteni üzemrészből kitermelték már az ércet, s most a föld kinyitott, karsztos belsejébe látunk.

Távolabb apró fények gyülnek: *a 100 százalékosan gépesített bányában hatalmas kanalas gépek — baggerok — fejtik s helyezik ipari vasúti kocsikba az ércet. A felszabadulás előtt nem ilyen kép fogadott volna.* Nehéz testi munkával, kézi csákányozással termeltek, s a motormozdonyt lovak helyettesítették. Jelenleg egyharmaddal kevesebb munkás 50 százalékkal termel többet, mint a háború előtti maximum. Innen indul el tehát a „fehér ezüst".

Besötétedik, mire Veszprémbe érünk. Egyetlen pillantás a Séd-patak feletti hídról a várrosra. A várkastély, a székesegyház a régi egyházi földesúri kizsákmányolásról beszél, de nem messze látjuk az új rium körvonalait; épül az új egyetem, a modern laborató- Veszprém, hazánk új nehézipari központja. Késő estére érünk jövendőbeli „főhadiszállásunkra" — Ajkára!

Október 24:

Enyhén hullámos vidéken robog autobuszunk. A cél Urkút! Az út két oldala hirtelen összeszűkül, s máris az urkúti jelzőtábla köszönt bennünket. Az embernek az az érzése támad, mintha sárga-vörösszínű szőnyegekkel letakart, mesebeli völgyben utazna. Valóban, a dombok szinte az útra fekszenek, s oldalukat a természet — ez az óriás Tizián — festőpalettájáról a legkülönbözőbb árnyalatú vörös- és sárgaszínű levelekkel hintette teli. De nemcsak a táj szépsége ragadja meg figyelmünket, hanem elsősorban az, hogy a festői dombok méhében Európa legnagyobb mangánbányája rejtőzik. Ez a bánya látja el feldúsított ércével Ózd, Diósgyőr, Csepel és Sztálinváros kohóóriásait.

Rövid ismertető előadás után leszállunk a bányába. S ahogy feljövünk, néhányan csalódotta a bánya? Valóban. A sár tan sóhajtanak fel. Ez lett volés néhány érdekesebb kristályon kívül nem sokat láttunk. „Várjatok — mondják az optimisták — majd Csingervölgyben kipótoljuk!"

Már erősen alkonyodik, mire Alsó-Csingerbe érünk. Az egyik domb tetején gyönyörű kétemeletes épület magasodik. A modern, 110 szobás vájártanulóotthon a hozzácsatolt tantermekkel együtt szinte uralkodni látszik a völgybeli szürke házacskák felett és büszkén hirdeti a mi államunk gondoskodását az ifjú bányásznemzedékről. Tapasztalt bányászok adják át tudásuk legjavát a leendő vájároknak. Többek között itt tanít *az ország legöregebb vájára, a 72 éves Czigler Jani bácsi is, aki már több mint öt és fél évtizede bányász.*

Végig Csingervölgyön

Felső-Csingerbe gyalog megyünk át. Ahogy az ember a kis, spontánul kialakult csoportok között halad, különböző beszédtémák ütik meg fülét. Sokminden, a gazdasági élettel szoros kapcsolatban álló kérdés vetődik fel az ilyen „természetjárásokon". Igy például az egyik társaságban a cserszömörcéről beszélgetnek, s arról, hogy érdemes lenne a kopár domboldalakat ezzel a növénnyel beültetni. Néhányan talán elmosolyodnak, mikor ezt elolvassák, pedig a mosoly helyett gondolkodóba eshetnének, mert *a cserszömörce kiváló talajvédő növény és tamintartalmánál fogva a cserzésnél használt fontos importcikket pótolhatna, és így súlyos valutát takaríthatnánk meg!* Közben Felső-Csingerbe érkeztünk. Elénktárul a bánya felszíni része. A sötétbe burkolózó völgyben szétszórt villanylámpák világító gyöngysorként csillognak.

A Föld gyomrában

Minden gyorsabban megy. Rövid idő múlva bányászruhában és karbidlámpákkal felszerelve, a lejtaknák bejárata előtt álldogálunk. Az erős lejtőn először lassan, majd egyre „begyorsuló" mozgással haladunk lefelé. Alig negyven méter után a csizmák már cippegnek-cuppognak, és valóságos önálló koncertet rendeznek a bokán felül érő agyagos iszapban. „Ugy dagasztunk a vendégmarasztaló, szürke agyagban, mint egy középkori pékműhelyben" — hallatszik a tömegből. De nemcsak dagasztunk! Hanem az erős lejtőn megesik, hogy egyesek hangos sikollyal egybekötve, diszkrétebbik részükkel nyomnak pecsétet a bányajárás nevezetes napjára.

Végre leérünk! Bennjárunk a szénmezőben. Fejünk felett a 120 méteres főte nyomása néhol igen érezhető. Itt az ácsolatot képező, derékvastagságú fenyőgerendaoszlopok ceruzavastagnyi foszlányokra hasadoznak szét. A falakon mindenütt fényes, fekete kő csillog, az ipar kenyere: a szén!

A technológiából és statisztikából tanultakkal lépten-nyomon találkozunk, amikor a 60 méteres frontfejtést, vagy a kamrafejtést mutatják meg, vagy amikor a kettőt összehasonlítva, az egy főre eső termelékenységről beszélnek vezetőink. De még sok mindennel találkoztunk a gyakorlatban, amiket az egyetemen elméletileg már megismertünk. Időnként tompa robbanások hallatszanak, és a légnyomás szele karbidlámpáink lángjából furcsa alakokat formál. Lassan véget ér a bányalátogatás, és a híres lejtaknák megmászása után ismét

a szabad ég csillagjai

ragyognak fejünk felett. A hallgatók szétszélednek. A már említett Czigler Jani bácsit keressük, hogy néhány szót beszélhessünk vele. A lejtakna melletti irodában alacsony, vékony embertől érdeklődünk Czigler bácsi felől. A kérdezett — Fekete János elvtárs — szinte suttogva válaszol. Az ő hangját a 43 éves bányászkodás tette tönkre. Lassan belemelegedünk a beszélgetésbe, és megkérjük, mondjon valamit önmagáról is. Az egyszerű ember egyszerű mondataiból feltárul az ő és családjának élete, a mult és a jelen, az árnyék és a fény. 1910-ben, tizennégyéves fejjel szegődött el ebbe a bányába, s azóta is itt dolgozik kisebb megszakításokkal. Mert a nyomorúság elől menekülve, sok mindent megpróbált az életben. Volt inas, kocsis, uraságí cseléd, de mindenünnen visszakerült a viszonylag „stabil" munkahelyre, le a föld alá. 1912 őszén napi 12 órai munkájáért 90 fillért kapott. „Pofont kaptam, amikor béremelést kértem, s aztán elbocsátottak!" — mondja az emlékektől még mindig keserű hangon. Negyven éve, hogy szervezett munkás. Résztvett az 1920, 1921-es és az 1926-os négynapos béremelésért folytatott sztrájkban. Ma 1850 forintot keres. Öt gyermeket nevelt fel. Három lányt és két fiút, úgy, hogy jómaga és a gyerekek az unokabátyja, a „gazdag" rokon családjának levetett ruhadarabjait hordták. Ma legidősebb fia a szénbányatröszt vállalatvezetőjének titkára, míg másik fia, a családi hagyományt folytatva, államunk megbecsült vájára...

Lejárt az időnk. Mennünk kell, búcsúzunk. „15 unokám van!" — mondja utoljára mosolyogva s büszkén, és csendes hangját a szénnel teli csillék csikorgó zaja nyomja el.

Találós kérdés

Miért nem jelent még meg az államvizsgatematika a IV. éves politikai-gazdaságtan szakon?

Ki fog erre válaszolni?

Csendélet a Dózsa diákszállóban

A Közgazdász írt egyszer a Veres Pálné-utcai diákszállóról. Példaként állította egyetemünk többi diákotthona felé, mind a rend és fegyelem, mind a tisztaság szempontjából. Nem is sok idő mult el azóta. Diákszállónk — külsőleg — most is szép, rendezett és tiszta, de ez a takarítószemélyzet lelkiismeretes és pontos munkájának tulajdonítható. Ezt látja a külső szemlélő.

Vajjon este milyenek ezek a szobák? Mivel foglalkoznak a hallgatók bennük a vizsgák ideje alatt?

— Snapszer! — hallani a II. emelet 7-es szobából.

— Nem igaz — feleli a másik. — Az előbb nem jót hívtál.

Ugyanilyen hangok hallatszanak más ajtókon át is. Az otthonban sokan kártyázással töltik szabadidejüket, sőt ennél több időt is. „Mert hiszen délután matematikázunk, odakint 15 fokos hideg van. Mit csináljunk? Moziba menni nincs pénzünk, viszont kell valamivel foglalkozni" — gyártja magának a megokolást Lőrincz Lajos, az I/2-es szeminárium DISZ-szervezője.

— Ugyan, mi ebben a helytelen? — kontrázik rá Molnár Lajos, az V/a DISZ-alapszervezet vezetőségi tagja. — Jó szórakozás ez, főleg az unalmas órákat akarjuk agyoncsapni. No, meg nem is pénzre játszunk.

Viszont az a súlyos, hogy a párttagok, népnevelők is résztvesznek ebben a helytelen időtöltésben. Vajjon mi lehet ilyenkor a többi hallgató véleménye, ha ilyen helytelen példát látnak? Nyilván semmivel sem jobb a fentieknél.

Ezek a hallgatók nem találnak más szórakozást? Valóban ennyi idejük van egyeseknek?

Az I/16-os szeminárium tagja Madarász István eddig még minden tárgyból kettesre vizsgázott. Többet ért volna kártya helyett a jegyzeteket forgatnia. Az 1/9-es szeminárium kártyása, Vályi Miklós meg megbukott.

A szórakozás másik fajtája másoknál a ponyvaregény. Arra hivatkoznak, hogy nem tudnak más könyvet szerezni. Emiatt bukott meg az I/3-as szeminárium Horváth Jenő nevű tagja.

De a diákszállások szórakoztatásáról és kulturális foglalkoztatásáról a DISZ-szervezetnek és a diákbizottságnak kell törődni. Mit tettek a hibák kijavítására? Keveset. Mindezekbe hallgatólagosan beleegyeztek. Ideje lesz törődniük a szállósok életével.

Az egyetemtől is csak ígéretet kaptak arra, hogy szépirodalmi könyvsorozatot fognak küldeni a szállóba, de az ígéret csak ígéret marad? A DISZ kultúrosztálya meg miért nem gondoskodik arról, hogy megfelelő számú sakk és más társasjáték legyen? Az anyagi fedezetet rendelkezésünkre bocsátja államunk, csak az illetékes szervek sokkal kevesebb hanyagsággal és több gonddal törődjenek a hallgatók ilyen irányú problémáival!

MDP V. alapszervezet vezetősége.

SAKK

Lapunk kényszerszünete alatt egyetemünk sakkcsapata eredményesen szerepelt az elsőosztályú csapatbajnokságban. A legutóbbi három fordulóban csapatunk a következő eredményeket érte el:

Haladás Közgazdasági Egyetem—Spartakusz 7.5:4.5.

Győztek: Haág, Drechsler, Forgács, Kemény, Stuber, Kerekes.

Döntetlen eredményt értek el: Molnár, Forintos, Balogh.

Haladás Közgazdasági Egyetem—Fáklya 7.5:4.5.

Győztek: Molnár, Forintos, Haág, Stuber, Kemény, Pataki.

Döntetlen eredményt értek el: Drechsler, Balogh, Prelovszki.

Kinizsi—Haladás Közgazdasági Egyetem 7—5.

Győztek: Forgács, Kemény.

Döntetlen eredményt értek el: Molnár, Balogh, Haág, Drechsler, Prelovszki, Kerekes.

Csapatunk ezzel a vereséggel több, mint kétéves veretlenségét vesztette el. Minden versenyzőn meglátszott, hogy a vizsgaidőszak közepén játszottak. Nem bírták a feszült idegharcot és jobb állásban több durva hibát követtek el. A kimerültség különösen meglátszott Forintos, Stuber és Pataki játékán, akik jobb állásból vesztették el a játszmát.

Az I. osztályú csapatbajnokság állása:

1. Vasas	51	pont	
2. Városi Tanács	50.5	„	
3. Vörös Meteor	48	„	(sz)
4. Spartakusz	47	„	
5. Gyárépítők	46.5	„	
6. Szikra	43.5	„	(sz)
7. Építők	41.5	„	(sz)
8. Haladás Közgazdasági Egyetem	39	„	(sz)
9. Kinizsi	36.5	„	
10. Lokomotív	29	„	(sz)
11. Láng Gépgyár	29	„	(sz)
12. Fáklya	25.5	„	(sz)
13. Vasas Alumínium	17	„	

Az „sz" betűvel jelölt csapatok már voltak szabadnaposak, tehát egy mérkőzéssel kevesebbet játszottak. A bajnokság állásából látható, hogy egyetemünk csapatának javítania kell játékán, ha az első négy között akar lenni. Ez el is érhető.

FELADVÁNY

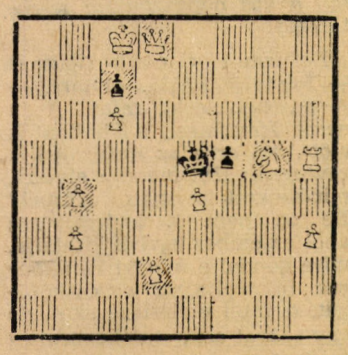

Matt 2 lépésben.

Beküldési határidő február 3.
Beküldte: Fodor Géza, IV. évf.

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem párt- és DISZ-bizottságának, egyetemi tanácsának és szakszervezeti bizottságának lapja.

Szerkeszti: a szerkesztőbizottság
Felelős szerkesztő: Illés János

Szerkesztőség:
Budapest, IX., Dimitrov-tér 8, II. 224
Telefon: 186-850, 192 mellék

Kiadja:
a Budapesti Lapkiadó Vállalat
Budapest, VIII., Blaha Lujza-tér 3
Felelős kiadó: Kürti Lászlóné

Szikra Lapnyomda
Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 6
Felelős vezető: Kulcsár Mihály

TÖRD A FEJED!

1842 okt. 27-én született Vasziljevics Vereszcsagin, az orosz festőművészet egyik kimagasló alakja: ismerkedjünk néhány művével.

Vízszintes:

1. A hóval borított lövészárokban a hidegtől és az éhségtől tízezrével pusztulnak el az orosz katonák: ugyanakkor az egyik tábornok jelenti: .....(ez a kép címe is).

13. A cári ohrana embere volt ez a csendőrtiszt.

13/a. Végtelenül: perzsa uralkodó!

15. Numerus Clausus törv. megteremtője Magyarországon.

17. Vissza: vajjon idős? (ék. hiba).

18. Jegyzetel.

20. Alexandriai fizikus.

21. Vissza: tó a Szovjetunióban.

22. Pl. 4 darab.

23. Vesd.

24. Fiú becenév.

26. Hullámtörők (de nincs közepük).

28. Vissza: végtelen erdő!

29. Éneklő szócska.

30. Határozatlan számnév.

32. Személyes névmás.

33. Elektromos töltésű atom.

35. „Van" vége!

36. Egy maroknyi orosz katona hősiességét ábrázolja ezen kép a turkesztáni lovasgyűrűben:.....ÖKET.

37. Hangtalanul jár!

39. Piros németül.

40. Vissza: ő németül.

41. Állóvíz növelővel.

42. A vas vegyjele.

43. Csehszlovák gépmárka.

45. Bécsi állatkert.

47. Női becenév.

48. Nagy szenvedés.

49. Alkoholfajta.

51. Angol gyarmat.

54. A zenei relatív skála két hangja (vissza).

55. Vonat teszi néha.

57. Bolgár pénzegység.

58. Hunok királya volt.

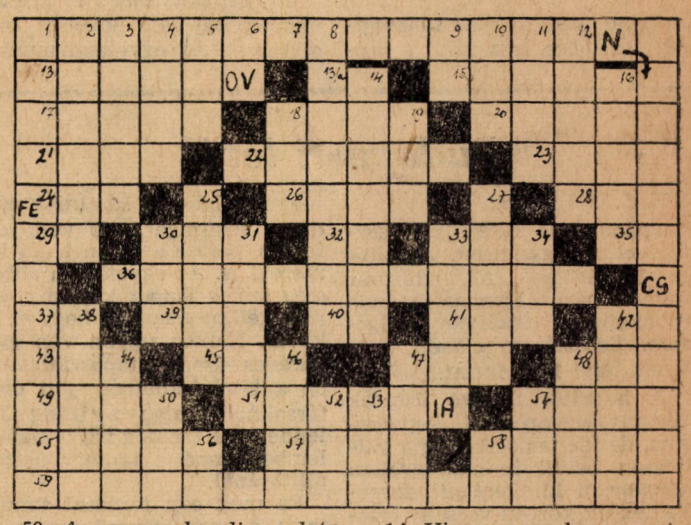

59. A szamarkandi palota díszes folyosóján egy sereg levágott emberfej... előtte a buharai emir vizsgálgatja az érdekes zsákmányt. (A végére megfejtés után „A" írandó).

Függőleges:

1. A feladatteljesítés közben társaitól elmaradt és meggyilkolt orosz katonát ábrázol e kép. ....fölötte hollók és sasok keringenek.

2. Fény csóvája.

3. Hegység Spanyolországban. („AI" hiányával).

4. Jugoszláv és török váltópénz.

5. Kérdőnévmás oroszul.

6. Végtelen és hiányos tenger!

8. Szovjet város Kievtől nyugatra.

9. Tétlen tót.

10. SEH.

11. Kis község „E" nélkül Sopron megyében.

12. Repülőtér oroszul, „ROM" nélkül.

14. Vissza: angol gyarmat.

16. Kígyófajta.

18. Besúgó.

19. Ollós állat.

25. Vissza: sír!

27. Hangjegy.

30. Végtelen rest.

31. Kémiai fogalom.

33. Olaszország.

34. Verne kapitánya „M" nélkül.

38. Flettner francia mérnök szélhajója.

42. Orvosságos üveg.

44. Takarmánytároló.

46. Történelem múzsája, vissza.

47. Vissza: kedves női név.

48. Rendezetlen kert!

50. „Sztyiná": vissza.

52. Vissza: török méltóság.

53. 365 napja.

54. Női becenév.

56. Személyes névmás.

58. Északi nép, se eleje, se vége!